

SEM-TAM

č. 1 – II. Ročník
Leden – Únor 2009

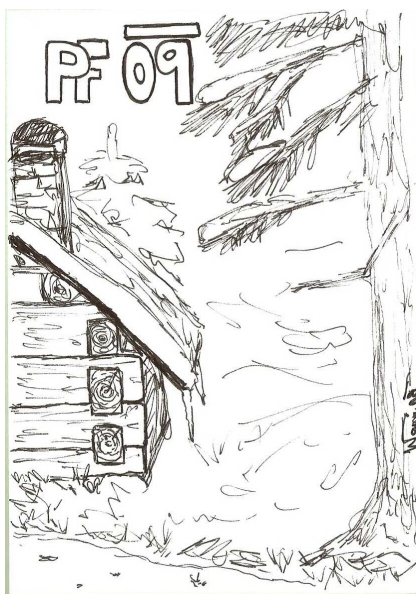


Milí čtenáři,

toto číslo vychází v době, kdy se blíží pololetní vysvědčení, čekají nás čtvrtletní práce a nervy z oněch známek. No co, ještě pět měsíců a budou dva měsíce volna. Ale co budeme dělat, když máme ještě tolik času? Zimní náplní činnosti klubů je práce v klubovnách. Zalezte si do své útulné klubovničky, zatopte si v kamínkách, sesedněte se u kytary, vyprávějte si humorné nebo naopak chmurné historky. Tato nálada vyvolaná kytarou a duchem zimy probouzí ve členech klubů pocit radosti z toho, že jsou v klubu, a že prožívají tyto příhody, které by jinak neprožili. A co takhle v těchto chvílích měnit obsah Vašich vývěsek či dopsat kroniku? Buďte rádi za tyto chvíle, kdy se klub sesedne k společné činnosti.

Hodně nadšení ve společné klubovní činnosti přeje

Bobr



Časopis SEM-TAM (časopis Severomoravské pobočky SPJF). Toto čí vyšlo: 15. 1. 2009. E-mail: sem-tam@seznam.cz. Web: www.sem-tam.sblog.cz. Redakční rada: Martin Veteši-Sova (texty, grafika), Dominik Macek-Bobr (texty, grafika), Robert Folwarczny - Kosťa (texty a grafika). Kresbami přispívá: Stanislav Čaban - Wapi.

PF 2009

přeje klub Modrý Mauritius



NESPLNĚNÝ SLIB (skutečná událost)

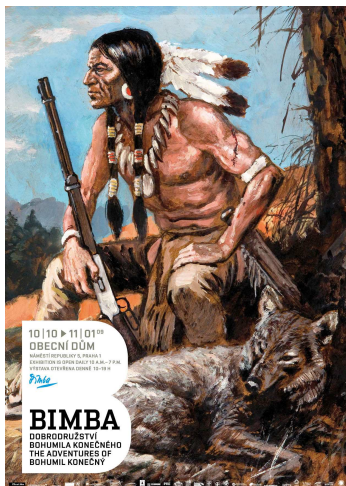
Poslední školní den. Dostali jsme vysvědčení, rozloučili se a každý vyrazil vstříc prázdninám. Přišel jsem do bytu, sbalil si věci k babičce a čekal na mámu, až přijede z práce. Chtěl jsem jít ven za kamarádem. Zavazoval jsem si boty, když jsem zaslechl „Pomoc!“ Říkal jsem si, kdo si zase na co hraje. Ale za chvíli se volání opakovalo. To už jsem na nic nečekal a vyrazil rychle z bytovky ven. Za bytovkou se zelenala zahrada s malým domeček. Zde bydlela nejstarší paní z vesnice. Teď ležela na zemi, vedle kbelík a volala o pomoc. Bohužel, paní už moc dobře neslyšela a tak na naše dotazy neodpovídala. Jen volala, jestli ji můžeme pomoci. Zapoměl jsem podotknout, že když jsem přiběhl už u plotu stál jistý pán, který už rozvíjel záchrannou akci. Jelikož nevěděl co se děje, zavolal hasiče. Shodli jsme se, že paní asi nemůže vstát. Řekl jsem mu, že jdu té paní pomoc. Musel jsem oběhnout blok domů, abych se dostal k vratkům. Byla to nejrychlejší třístovka v mém životě. Uříčený jsem se zastavil před vratky. Rozčilením se mi třáslí ruce, že jsem je nedokázal otevřít a musel je přelézt. Když jsem stanul před paní, viděl sem jí na tvářích slzy. Brečela bolestí, protože měla trochu zkroucenou nohu a nemohla vstát. Chvíli po mě doběhl i druhý zachránce. Spolu jsme paní zvedli a odvedli ji k židli. Paní byla trochu v šoku, tak jsme ji uklidňovali. Stále mi nabízela pěněžní odměnu, kterou jsem odmítl. Vyprávěla nám o svém synovi, o tom, že je bohatá a o pokusu o vraždu, který na ni byl spáchán. Když povídala, jak je pořád sama, řekl jsem jí:

„Já bydlím tady kousek, tak k vám budu chodit na návštěvy a pomáhat.“

Paní měla obrovskou radost. Přijeli hasiči a tak jsem odešel domů. Prázdniny skončily a začalo se znovu chodit do školy. Každý den jsem prošel kolem domů „zachráněné paní“, ale nikdy jsem nenašel odvahu, abych se stavil. Mokrát jsem stál před vratky, ale kliku nestiskl. Proč? Sám do teď nevím. V listopadu paní zemřela. Když jsem se to dověděl, měl jsem v očích slzy. A do teď mě tíží pomyšlení, že jsem nesplnil slib, který jsem jí dal. Ani jednou jsem se nestavil. Přestávám psát se slzami v očích, neboť jsem vše znovu prožil.

Wapi

U Bimby v Obecním domě



Tak Bimba je v Obecním domě! No, to je paráda! Tak takové ohlasy jste mohli slyšet v poslední době. Ano, je to tak. Bimba alias Bohumil Konečný a jeho tvorba byla do 10.ledna v pražském Obecním domě. Na výstavě jsme mohli zhlédnout jeho první dopisy Zdeňku Burianovi, jeho krásné ilustrace k časopisům Mladý hlasatel či poválečný Vpřed. Byla zde také slavná Bimbova obálka legendárního 18. čísla časopisu Vpřed s Rychlými šípy, která byla dlouho přisuzována malíři Janu Fischerovi. Bimba je zde ukázán nejen jako ilustrátor Foglarových knih a

časopisů, ale také jako reklamní malíř firmy Baťa Zlín, jako ilustrátor Humoristických listů či jako průkopník české pin-up girls. Na této výstavě také kurátoři veřejnosti představili kauzu Octobriana a Petr Sadecký, která Bimbovi definitivně utnula kreslení. Bylo zde vystaveno Bimbovo poslední dílo - Koně. Tento obraz dokončil asi dva dny před svou smrtí. V suvenýrech Obecního domu byl možno zakoupit DVD s filmem Bimba - příběh zapomenutého malíře, pohlednice s Bimbovou tvorbou a také krásný almanach k výstavě.



O výstavě Bimba - zapomenutý malíř Bohumil Konečný pro Vás napsal Bobr



Kam u nás v regionu?

Navštivte jedinečné muzeum Tatra v Kopřivnici!



Tento článek potěší fanoušky a milovníky naší slavné

automobilky Tatra Kopřivnice a jejího

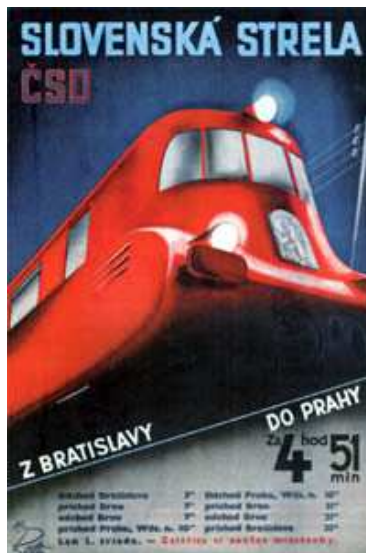
muzea, které Vám dnes představím. Už před vstupem Vás uvítá náš nejrychlejší motorový vagón a největší muzejní exponát. "Slovenská strela" z roku 1936 se pyšní maximální rychlostí 130 km/h. Tento vagón zvládl v předválečných letech vzdálenost z Bratislavy do Prahy za 4 hodiny a 51 minut. Hned po

zakoupení vstupenky (její cena se pohybuje od 45,-Kč do 75,-Kč) můžete zhlédnout první automobil v tehdejší Rakousko-Uhersku z roku 1897. Kočár bez koní dostal jméno „Präsident“. Pro Vaše pohodlí se tento technický šperk otáčí. Můžete



nerušeně studovat či fotit všechny jeho důležité součásti. V dalších částech velké expozice více než stoleté historie automobilky Tatra můžete obdivovat rozsáhlou sbírku osobních i nákladních vozů Tatra i dalších výrobků, uspořádaných v nápaditých

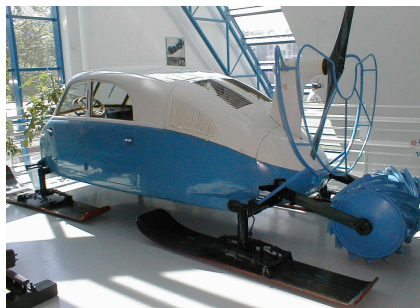
expozicích. V muzeu jsou také rozmístěny audiovizuální boxy, jejichž prostřednictvím se dozvíte mnoho dalších zajímavých informací. V muzeu najdete také místa pro svůj odpočinek a



konečně prodejnu modelů a suvenýrů, nad kterou zajásají sběratelé a fanouškové všech modelů Tatra. V kopřivnickém muzeu samozřejmě stojí i legendární tatrovky, které se účastnily závodu Paříž - Dakar. A že byste chtěli vidět i nějakou raritku?



I to zde není problém. Pouze zde naleznete ty nejroztodivnější vynálezy. To prostě musíte vidět. Mají zde pro Vás například



prototyp motorových saní pro Adolfa Hitlera do sibiřských ledových ploch, osmnáctiválcový tankový motor či jedinečnou mrazničku Tatra.

A samozřejmě zde nesmí chybět všem známé velké nákladní vozy Tatra. Každý je ohromen. Tato impozantní

technika se v muzeu představuje od prvopočátků svého vzniku téměř až do současnosti.

Pokud Vás tato nabídka zaujala, věřím, že si do kopřivnického muzea automobilů Tatra cestu najdete.

Více informací naleznete na www.tatramuseum.cz



**O muzeu Tatra Kopřivnice pro Vás
napsal Bobr**



Kost' a se ptá p'edsedy SPJF Miloše Vraspíra – Bobra

1. Pamatuješ si na dobu kdy jsi s Jiřím Punčochářem a Karlem Jánským zakládal SPJF, jaká to byla doba a jaké byly začátky SPJF?

Na konci 80. let minulého století pozvolna "pukaly totalitní ledy", proto i fenomén Jaroslav Foglar- Jestřábnabýval na významu. V té době skupina osob z Prahy konala besedy, které výrazně přispěly k oživení zájmu o Jestřába. Byly i besedy v Brně, a to bylo základem, že se postupně někteří foglarovci z moravské metropole seznámili a na jaře roku 1990 založili Sdružení přátel Jaroslava Foglara (samozřejmě po předchozím jednání s Jestřábem a následným jeho souhlasem z dubna 1990). Tři zakladatelé byli Karel Janský, Jiří Punčochář a Miloš Vraspír. Po nutných pracovních a registračních úkonech (stanovy aj.) nám MV ČR udělilo souhlas s činností.



M. Vraspír

2. Jsi členem vedení SPJF, od kdy, co ve vedení děláš?

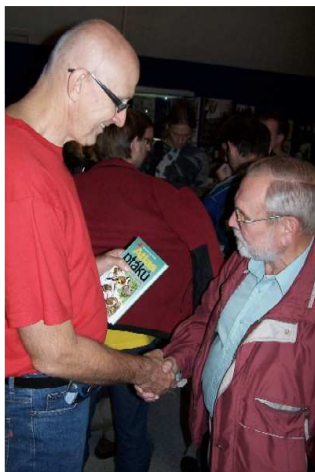
Od roku 1998 dělám p'edsedu SPJF, starám se samozřejmě nejen o chod sdružení, ale i o další činnosti (propagace, jednání se sponzory, příprava Bobří stopy, vydávání reklamních materiálů atd.). V současné době např. připravuji s kolektivem mladých aktivních foglarovců (Hyňas, Vojta, Ježek, Čáp) seminář Hledáme lék na dětskou kriminalitu; tato akce bude v únoru 2009 na brněnské Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity. Přednášející se zaměří na oblast internetu jako rizikového faktoru dětského vývoje.

3. Jak to vidíš se SPJF do budoucna?

Budoucnost SPJF je oblast, kterou musíme mít stále na paměti. Sdružením prošly od roku 1990 stovky členů, někteří odešli a pak se po letech vrátili, někteří "staří bobříci" zemřeli... Příliv nových členů není tak zřetelný jak před cca 10 lety. Proto je nutné naši činnost stále propagovat na různých akcích po celé ČR, a to jak na výstavách o Jestřábovi, burzách sběratelů a akcích poboček sdružení v rámci krajů, tak i na Bambiriádách, školách, víkendových akcích apod.

4. Jaké jsou Tvoje další aktivity v rámci SPJF?

Moje další aktivity - rád se zúčastňuji (i na pár dnů) našich táborů, jednak proto abych se vrátil do svého mládí, jednak proto abych pomohl s přípravou tábora a poznal názory mladé generace. Přitom se udělám rád pár fotek do archivu. Samozřejmě velké úsilí vyvíjím při přípravě každoročního setkání foglarovců ve Sluneční zátoce. V Brně jsme v roce 2007 připravili s dalšími foglarovci výstavu o



životě a díle Jestřába a v listopadu 2008 výstavu k 70. výročí vzniku klubu Rychlé šípy. Výstava je v brněnské Knihovně Jiřího Mahena od 18. listopadu.

5. A co foglarovky, kolik jsi jich přečetl v dětství a jaké to byly?

První foglarovku co jsem četl byl Přístav volá (vzpomínám si - bylo to vydání z roku 1947, knihu mám dodnes). Dalšími foglarovkami byli Hoši od Bobří řeky a Záhada hlavolamu, které jsem s chutí pročetl asi před 46 lety. Samozřejmě následně jsem si doplnil všechny tituly foglarovek (starší i novější vydání).

← Miloš Vraspír a Jiří Punčochář

6. Jaká byla Tvoje nejoblíbenější foglarovka?

Nejoblíbenějšími knihami od Jestřába jsou Záhada hlavolamu (zejména i kvůli vynikajícím ilustracím dr. Jana Fischera), dále Hoši od Bobří řeky a Chata v Jezerní kotlině (obě knihy mají výtečné celostránkové kresby, resp. kvaše od Zdeňka Buriana). Samozřejmě do řady oblíbených patří Historie Svorné sedmy a Tajemná Řásnovka. A také nemohu zapomenout na komiksy s RŠ - viz časopisy Mladý hlasatel a Vpřed.

7. Byl jsi členem nějakého klubu, jestli ano tak jakého a co jste podnikali?

Na počátku 60. let minulého století jsme si - tři spolužáci ze základní školy v Brně v ulici Antonínská založili klub, byla to Raketová posádka (RP 128) dle návodu v časopisu ABC. Bylo to velmi pěkné období, kdy měsíčník ABC pod vedením redaktorů Vlastislava Tomana a Jana Šimáně nám stanovoval úkoly, které jsme plnili v oblasti vesmíru a jiných na tu dobu moderních výzkumů kosmu. Řízení posádek z redakce bylo něco na způsob řízení Foglarových čtenářských klubů, jen to mělo časové zpoždění: ABC byl jen měsíčník.

8. Co bys vzkázal čtenářům Sem-Tamu?

Vzkaz pro čtenáře občasníku Sem-Tam. Hoši a dívky važte si doby ve které žijete, my jsme v mládí takovou svobodu neměli. Poctivě se učte a ve volném čase se věnujte sportu a dalším zálibám. Pokud odebíráte nějaké časopisy vždy je pečlivě shromážďujte ať máte vzpomínky na školní a studentská léta a zejména i na to, jak jste s kamarády a kamarádkami jezdili do přírody a znalosti z těchto tiskovin využili na táborech a při sportu. Já mám např. odebírané ABC z let 1958-1964 svázané, taktéž mám i svázané Mladé hlasatele a Vpředy, které jsem získal na různých burzách. Vždy v těchto časopisech (např. i v ABC, Bobří stopě, Junáku) naleznete řadu nápadů pro vaši činnost a možná později i jako vedoucí klubů...

OKRUŽNÍ JÍZDA

V termínu 20.-22.12.2008 se konala okružní jízda po klubech.

V sobotu dopoledne zavítala expedice také do klubovny 354.KBS Modrý Mauritius.V 10:46 přijíždí na nádraží do Havířova vlak z Ostravy Kunčic. Já už stojím v hale a čekám. A už přicházejí- Čáp, Kawi, Vojta, Jouza a Šmoula.

Po cestě do klubovny se připojila Iva, která je z Havířova.

Dorazili jsme do klubovny kde už čekal Adam (další člen klubu).

Během návštěvy byl s námi proveden rozhovor a také jsme dostali dáreček.

Během rozhovoru se dostavil i Roman, třetí člen klubu, a byli jsme kompleť.

Hosty jsme občerstvili chlebičky a následně i pizzou.

Prohlížela se kronika, povídalo se a rozdávala se PFka.

Nakonec nám všichni napsali nějaký vzkaz do kroniky a my je odprovdili zase na vlak.

Snad se jim u nás líbilo!

Sova



Nevydařený večer světél



V sobotu 20.12.2008 se měl konat večer světél v Havířově. Bohužel se nekonal, jelikož nikdo nepřišel.

Ale Široko byl stejně připraven...

Neznámý Vont nakreslil na zem Ježka...



Turistické známky

Co jsou to turistické známky? Jsou to kulaté dřevěné vypalované plakety, které jsou suvenýrem a zároveň "potvrzením" o dosažení turisticky zajímavého místa. Tento rok však vyšly další turistické známky které by neměly chybět u žádného foglarovce. Úplnou jedničkou, kterou dnes představíme, je tento rok ukrajinská turistická známka, a to **2.výroční turistická známka** k 70 .výročí tábora Foglarovy Dvojky na Podkarpatské Rusi. Tato známka se prodává jak na foglarovských akcích v ČR ,tak stále v Četnické hospodě v Koločavě a brzy se bude prodávat v Muzeu lesa a vorařství u Černé řeky. Na straně s ukrajinským textem je vyobrazen motiv medvěda, který je součástí znaku Podkarpatské Rusi od roku 1919. Stejný symbol byl Jaroslavem Foglarem vyobrazen i v oddílové kronice „Dvojky“ ve znaku "tábora u Sinovíru". Na rubové straně známky s českým textem je zobrazena stylizovaná silueta současného totemu z tábořiště na Podkarpatské Rusi, doplněna symbolickou číslovkou „2“ a skautskou (heraldickou) lilíí. Na obou stranách je k pojmenování **Tábor u Sinovíru / Табір на Синевірі** připojen doplňkový text (v ukrajinštině a češtině) připomínající kulaté jubileum legendárního tábora. Cena této známky je 42,- Kč nebo 12,- UAH (ukrajinských hřiven).

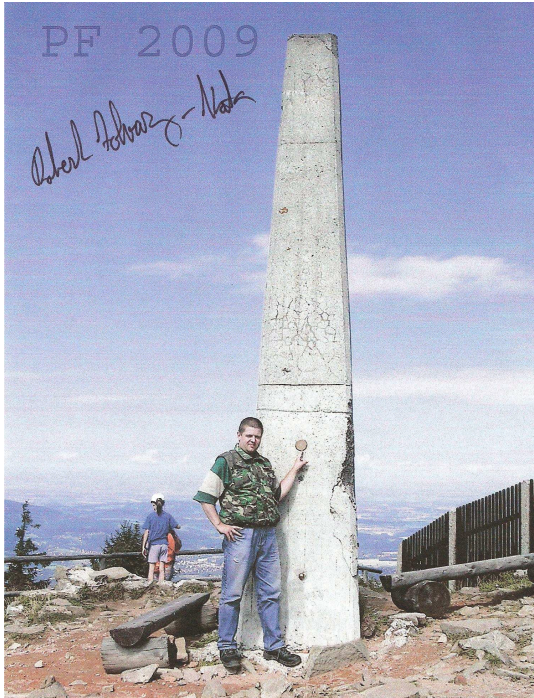


číslovkou „2“ a skautskou (heraldickou) lilíí. Na obou stranách je k pojmenování **Tábor u Sinovíru / Табір на Синевірі** připojen doplňkový text (v ukrajinštině a češtině) připomínající kulaté jubileum legendárního tábora. Cena této známky je 42,- Kč nebo 12,- UAH (ukrajinských hřiven).

O turistických známkách pro Vás napsal Bobr



PF 2009





Krásné prožití Vánočních svátků,
hodně pohody, odpuštění a bohatého Ježíška.
Do Nového roku vše nejlepší.
Přeje Martin Pěníčka



Designed by Martin P.

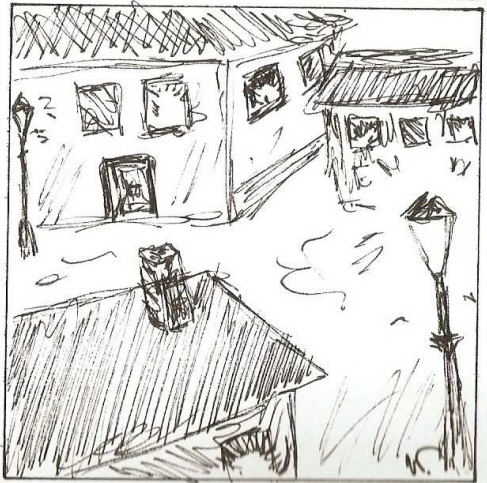
Kuní stopa První lov

2

KLUCI BYLI NA SVĚM PRVNÍM LOUV,
NIC UŠAK NELOVILI.



KLUCI SE SHODLI, ŽE SE PŘÍŠTÍ
DEN ZNOVU SEJDOU. BUDE
NEDĚLE A ZASE BY SE NUDILI.



Kuní stopa

3

SEŠLI SE U FAMPALÍNYHO V BYTĚ. AŽ NA MOLA TU BYLI VŠICHNI.



ZDAR KUCÍ. SORRY ŽE JDU POZDĚ, MUSEL JSEM JEŠTĚ MAMĚ POMOČ S NÁDOBÍM. ALE KNÍŽKY MÁM. NAŠEL JSEM HNED TŘI.

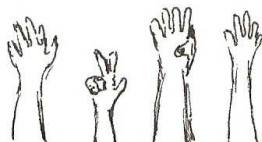


"TAKŽE. JSEM TO DOMA PŘOČÍTAL. TEN KLUB JE DOST SUPER. KDO MÁ KLUB, NEZNÁ NUDU!

KLUB SE MŮŽE ZAJÍMAT TŘEBA O INDIÁNY A DIVOKÝ ZÁPAD, PŘÍRODU, STOPOVÁNÍ ZVĚŘE, SPORT A DALŠÍ VĚCI. MŮŽEME SI I SAMI VYHYSLET NAŠI ČINNOST!"



"KDO JE PRO ZALOŽENÍ KLUBU?"



"TÍMTO BYL SLAVNOSTNĚ ZALOŽEN CHLAPECKÝ KLUB 'KUNÍ STOPA' "

